

„EDINOST“
Izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob **torških, četrških in sobotah**. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obejno izdanje stane: za eno leto . . . 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . . . 3.— „ „ „ 4.50 za pol leta . . . 6.— „ „ „ 9.— za vsa leta . . . 12.— „ „ „ 18.— Naročnine se plačujejo naprej na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira. Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 2 nč. izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Glasillo slovenskega političnega društva za Primorsko.

Oglasi se računajo po tarifu v petinu; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema **upravitelstvo** ulica Molino p. o. o. št. 3. II. nadst. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst. Odprte reklame cije so proste poštnine.

„P. edinosti je moč“.

Nova večina in mi.

Minoli torek, dan 7. aprila, je bil zgodovinske važnosti za avstrijsko slovanstvo. To dejstvo smo že povdarili v zadnjem izdanju.

Ta dan nam je donesel dva dogodka, ki se popolnujeta lepo harmonično: avstrijski Slovani so nastopili prvič kakor celota in ideja narodne enakopravnosti je slavila svojo za bodočnost odločilno zmago! Toda po našem menenju se pridružuje tema dvema dogodkoma še tretji, ki je istotako velikanske važnosti: zmagalo je tudi parlamentarno in konstitucijsko načelo.

Avstrijska zbornica poslancev ima svojo večino, a ne tako, kakoršne bi si želeli in kakoršno so hoteli imeti izvenparlamentarni, v prvi vrsti vojaški vplivi, ampak večino, ki se je porodila v zbornici in ki je produkt — volitev!

Večina volilcev avstrijskih je poslala v zbornico deloma poslancev konservativne struje, deloma pa borilcev za velike ideje narodne enakopravnosti. Le-ti poslanci sestavljajo skupine nekdanje desnice. Te skupine se se sporazumele med seboj in so sklenile, da se združijo v trdno parlamentarno večino. Slehernemu je slobodno, da obžaluje to dejstvo, ali slehernemu je dolžnost, da poštevta to dejstvo v zmislu parlamentarnega načela. In ker živimo v konstitucijski državi, je vladi v prvi vrsti dolžnost, da računa s tem dejstvom. Tako zahteva parlamentarno načelo. V glavnem se je grof Badeni tudi hotel držati tega načela ter vsprejeti večino, kakor jo je ustvarilo razmerje v zbornici. Le malo korekturo bi si bil rad dovolil. Idejo strogega konservatizma je hotel iztisniti iz večine, in na nje mesto je hotel postaviti idejo zmernega liberalizma. Konservativna skupina Dipaulijeva naj bi se izločila iz večine in na nje mesto naj bi stopili liberalni veleposestniki iz Češke. Toda skupine na desnici so ostale zveste svojemu sklepu in se uveljavile svojo voljo že minoli torek o volitvi predsedništva zbornice. S tem je vsakako zmagalo parlamentarno načelo.

PODLISTEK

Fromont mlajši & Risler starši.

ROMAN.

— Francoski spisal Alphonse Daudet, preložil Al. B. —

VII.

Pismo.

„Gospod Fran Risler,

zemljemerec francoske družbe

Isamlija (Egipt).

„Fran, dragec moj, stari Žiga ti piše te vrste. Ko bi mogel bolje na papirju izraziti svoje misli, lahko bi ti mnogo, mnogo povedal. A preklicana francosčina je sila težka in Žiga Planus je za nič, kadar nima opraviti s svojimi številkami. Zato ti povem prav v naglici kaj in kako.

„V hiši Tvojega brata se godé zle reči. Njegova žena ga vara z njegovim družnikom. Svojega moža je že dala ljudem v zasmeh, in ako pojde tako naprej, ga bodo imeli nazadnje za pravega malopridneža. — Čuj me, Francek, potrebno je, da nemudoma prideš sem. Jedin ti moreš govoriti z Rislerjem ter mu odpreti oči radi te Sidonije. Nam drugim ne verjame. Izprosi si torej naglo dopusta in pridi.

V tej novi večini so združeni avstrijski Slovani in sestavljajo veliko večino v tej večini. Mi nočemo preiskovati srca in obisti nemškimi konservativcem, in smo uverjeni celó, da niso ravno navdušeni za narodno enakopravnost Slovanov; ali tudi oni bodo morali računati z dejstvom, da so Slovani glavni stber večine in v tem zmislu bodo morali uravnati svoje postopanje. Narodna enakopravnost je kardinalna točka avstrijskih Slovanov; od te zahteve ne odstopijo nikdar. Narod češki je gotovo svobodomiseln in svobodomiseln se tudi njega zastopniki. Vendar se je ta narod soglasno izjavil proti temu, da bi se njega zastopniki vezali z nemškimi liberalci marveč se je izjavil odločno za to, da češki poslanci sestavijo večino skupno z vsemi tistimi življi, ki se izjavijo pripravljene sodelovati za izvedenje narodne enakopravnosti. Narodna ideja je zmagala tu nad vsemi drugimi vprašanji. Kakor hitro so češki zastopniki vstopili v sedanjo večino in so se sporazumeli s Poljaki in konservativci, je narodna ideja postala kristalizacijska točka tej večini, ne pa pretirani konservatizem. Mi se nimate ne bojimo, da bi klerikalni življi nemški mogli dušiti narodno idejo v večini, dokler — slovenske stranke ostanejo zveste tej ideji in ne utrudne v borbi za uresničenje iste!! — Ponosni pa moramo biti še posebno mi Slovenci, kajti se svojim zjedinenjem smo omogočili razmerje v zbornici, o katerem lahko rečemo, da je korak do boljše bodočnosti, do one dobe, ko bode tudi avstrijsko slovanstvo lahko metalo na tehtnico svojo veljavo, ko se bode določala smer ne le znotranji, ampak tudi vnanji politiki države. Še nikdar do sedaj ob reševanju ministerskih kriz se niso tako poštevale slovenske skupine kakor se je to dogodilo to pot. In to je prvi pot, ko so slovenske skupine dale podlago večini v parlamentu.

Na doseženem vspehu imamo svoj del zasluge tu mi Hrvati in Slovence. Še v prvi hip — a bili so zadnji trenotki — je zmagalo med našimi zastopniki pravo spoznanje. Da ni prišlo do zdru-

„Vem, da si moraš v tistih krajih služiti svoj kruh ter si zagotoviti bodočnost, a častivreden mož mora višje ceniti nego vse drugo ime, katero so mu izročili roditelji. To ti rečem, ako ne prideš nemudoma, nastopi čas, ko bo ime Risler tako onečiščeno, da se ga ne bodeš upal še dalje imeti.“
Žiga Planus, blagajnik.“

TRETJA KNJIGA.

I.

Maščevalec.

Osebe, katere opravi ali telesne hibe vedno vežejo na isto mesto in isto okno, kojih vse obzorje so zidovi, strehe in sosednja okna, se zanimajo tudi za mimohodeče ljudi.

Vsled njih nepremičnosti postaja življenje na ulici del njihovega bitja in ljudje, ki vsak dan o gotovih urah hité todi mimo, niti ne mislijo, da so za druga bitja ure, da jim sledé prijateljske oči, in da jih takoj pogrešajo, ako si kedaj po naključju izberó drugo pot.

Tudi Delobelleovi dami, ves dan sedeči v svoji sobi, sta se bavili s takimi opazovanji. Ker je bilo okno ozko, je sedela mati, kateri so oči zaradi dela slabele, tik na stran pomaknjene gardine. Malo delj od svetlobe, a tik njenega stola,

ženja med nami, imeli bi morda danes kako poljsko-nemškoliberalno-brezbarvno večino. Kaj bi to pomenilo za narod slovenski, in osobito za njega odlomke ob periferiji, to si lahko izračuni na pristih sleherni politični otrok, ki ni se učil drugega, nego politični a-b-c.

Ne oni, ki pozna sedanje razmere vseukupnega naroda slovenskega in mučno položeno rojakov po obmejnih pokrajinah, in ki ve, da so te razmere in to položeno le posledica razcepljenosti naših poslancev in pomanjkanja zložnega dela, le oni, pravimo, je razumel naše veselje na dejstvu, da so se slednjič vendar združili in sporazumeli naši hrvatski in slovenski zastopniki in tako omogočili delo v ta namen, da se polagoma zbrisejo žalostni sledovi naših lastnih grehov. Združenje samo na sebi je tako važen dogodek, da pred istim zgignjajo osebe. Mi nismo videli ni Šukljeja ni Šusteršiča, mi smo videli le dejstvo. In čemu ves strah pred osebami? Zaupajmo raje poštenju ukupnih poslancev naših, zaupajmo raje rodoljubju Coroninijev, Spinčičev, Gregorcev Laginjev itd.. Rodoljubje teh mož nam je jamstvo, da ne ostanejo niti eden hip v kakršni-koli kombinaciji, ako bi videli, da se katera-koli ideja hoče širiti na račun naše ideje: narodne enakopravnosti. Tudi verska ideja se ne sme okoriščati na račun narodne, ker tega treba ni! Veselimo se raje združenja; za grajo bode čas še-le potem, ako bomo videli slaba dela. Ne kažimo se malenkostne v velikih trenotkih! Soglasna sodba je ta, da je avstrijsko slovanstvo z ustvarjenjem sedanje večine storilo velik korak naprej in si je še-le ustvarilo pravo podlago za bodoče delo. To je velik trenotek za nas, ko vidimo združene v bratsko kolo: Slovence, Poljake, Čehe in Maloruse! Ne grenimo si tega velikega trenotka slikanjem črnih senc na steno! Nikdar se ne kažimo male v velikih trenotkih!

Zmagalo je parlamentarno načelo, slovanstvo avstrijsko jestopilo v tesnejši kontakt in ideja narodne enakopravnosti slavi na Češkem svojo zmago. A ta ideja ne pozna deželnih in zemljepisnih mej! Kakor je v prvih dneh našega preporoda dih te ideje bliskoma prešinil slovenska srca, tako nastopi

je stal veliki naslonjač njene hčere. Med delom je vedno imenovala mimohodeče. To je bila zabava, govorica, dolge ure so se jima zdele krajše, ako jih je odmerjalo enakomerno pojavljanje drugih delavnih ljudi. Delobelleovi dami sti se posebno zanimali za dve sestrici, za gospoda v sivi vrhni suknji, za dete, katero je vedno nekdo spremljeval v šolo ter je pozneje vodil nazaj, in za starega vojaka z leseno nogo, kojega koraki so votlo in žalostno odmevali na tlaku.

Res da je poslednjega jedva bilo mogoče videti: hodil je mimo, ko se je bilo že znočilo. A čuli sti ga, in ta ropot se je mali šepalki vedno zdel kakor glasen odmev njenih žalostnih misli. Nobenemu teh pouličnih znancev se ni zdelo, koliko imati ženski z njim opraviti. Ako je deževalo, sti rekali:

„Mokri bodo... Ko bi bil otrok le še pred dežjem doma...“ Kadar so se menjali letni časi, kadar je marčevo solnce svoje žarke lilo na cureče tlake ali jih je decembrov sneg kril z belimi snežinkami in črnim blatom, je vzbudil pojav nove obleke na katerem njiju prijatelj v samotarkah misel: „Poletje je tu!“ ali pa tudi „Zima se bliža.“

(Pride še.)

ta ideja prej slej svoj zmagovalni spreved iz kraljestva Češkega tudi v naše pokrajine.

Ne rečemo, da večina, ki se je ustanovila v našem parlamentu, že znači slovaški triumf, gotovo pa znači preobrat na bolje!

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 8. aprila 1897.

Državni zbor. V včerajšnji seji zbornice poslancev je bilo raznih interpelacij. Med interpelante so se uvrstili tudi Italijani. Interpelovali so o izgreduh v Gorici, v Trstu in Istri. Na izgreduh so seveda krivi le Slovenci. Interpelanti zahtevajo od vlade, da ista zaukaže svojim organom, naj store potrebno, da bodo mogli Italijani uživati svoje pravice in da se izzivalci teh izgreduv pokličejo na odgovornost.

Soglašamo gospoda! Naj le pridejo v razpravo ti izgredu, da izve svet, kje so — nemovalni provzročitelji istih. Menda ne bodo daleč od tistih, ki so vodili izgrede radi dvojezičnih tabel in bombardiranje poslancev v Piranu. — Da se naši zastopniki ne boje razprave o teh izgreduh, priča današnja vest, da se dr. Laginja ne zadovolji z interpelacijo, na katero se lahko odgovarja kakor in kadar hoče, ampak hoče staviti nujni predlog in tako provzročiti razpravo v zbornici. Italijanski gospodi bodi ustrezno! Tu p'as voutu, George Daudin! Ali zapomnijo naj si, da jim bode razprava šumela po ušesih.

Nemški nacionalci so interpelovali radi odposlanja naših vojakov na Kreta. Poljaki pa so interpelovali radi velikih izgreduv v Chodorovu. Izgrede da so provzročili delavci na železnicah. Mnogo oseb je težko ranjenih. Razdejali so vse sinagoge. Škoda da je neizmerna. Mnogo družin da je zbežalo. Došlo je mnogo vojakov na lice mesta. Ta interpelacija se opira na brzojavko, došlo poljskemu klubu od izraelske občine v Hodorovu.

Zbornica je sklenila po nujnem predlogu posl. Jaworskega in Nitscheja, da je z adreso odgovoriti na prestolni govor. V ta namen je sklenila imenovati komisijo 48 členov. Zbornica bode imela le še jedno samo sejo pred prazniki.

Položaj na Vstoku. Iz Carigrada je došla včeraj čudna vest, glasom katere se je v sultanovi palači kar h krati pojavilo veliko ogorčenje zoper Rusijo, in sicer zato, ker le-ta zbira vojsko ob armenski meji. To koncentracijo vojakov si tolmačijo Turki takó, da se Rusija pripravlja, da priskoči Grški na pomoč, ako bi ista podlegla v boju zoper Turčijo.

Londonski „Times“ javlja iz Aten: Očividno je, da ogorčenost med ljudstvom narašča. V raznih mestih in trgih slišati je javno glasov, ki grajajo nedelavnost kraljevo in vladino ter zahtevajo, da se takoj napove vojna. Bati se je zares, ako bi grška vlada zatezala izpolnitev narodne volje, — da utegne priti do eksplozije narodnega čuta. In to se je jasno pokazalo včeraj o narodnem prazniku grškem, o obletnici nezavisnosti kraljestva Grškega; neizmerna množica ljudstva je kričala: Živio kralj! Živela kraljevska obitelj! Živela Kreta! Živela vojna! V teh par besedah je izrečena grška narodna volja, v njih leži ves narodni program.

Gledé blokade javlja londonski „Standard“ včerajšnjega dne iz Kaneje: Admirali so razpravljali o podrobnostih gledé blokade atenskega zaliva. Italijanski admiral Canevaro je objavil, da mu je ital. vlada ukazala, da kakor najstarejši častnik ne sme ostati več pred Kreto in vsled tega kakor poveljnik mednarodnega brodovja.

Z Dunaja javljaja, du je Francozka stavila nov predlog, kako rešiti krečansko vprašanje. Diplomatski krogi zatrjuje, da se blokada ne proglasi, dokler se ne prouči in uvaži novi predlog Francije.

Morda še doživimo, da slednjič ukrenejo kaj pametnega s to nesrečno Kreto. Saj ugibajo že dovolj časa!

Različne vesti.

Mesto in okolica. Dovoljeno nam bodi, da se zopet povrnemo k temu predmetu. K temu nas sili sprememba, ki se je izvršila te dni glede organov, ki naj čuvajo javni mir in red po okolici. Ta sprememba je — ugodila želji okoličanov.

A ravno to dejstvo, da so se okoličani v resnici oddahnili, ko je došla ta sprememba, govori in dokazuje bolje, nego vse polemike, kako zgrešena so bila pota komunalne uprave oziroma našo okolico.

Vlada je odtegnila magistratu vse redarstvene posle po okolici in je te posle izročila državni policiji. Se stališča svobode in po načelu avtonomije bi morali obžalovati, da je prišlo tako. Mi, ki smo ljubitelji svobodnega gibanja in samostanosti občin nasproti državni oblasti, bi bili gotovo tudi prvi, ki bi obžalovali ta korak, ako, no... ako bi ne bila občinska uprava tržaška napravila iz blagodejne avtonomije občinske pravo — karikaturu. Redki so slučaj, da moremo nastopiti kakor zagovorniki naredeb državnih oblasti v Trstu, ali v tem slučaju mora izreči v imenu vseh poštenih okoličanov najpriščneje zahvalo slavni vladi, da je odvzela varstvo za javni mir in red po okolici organom, ki so se ob vsaki važni priliki pokazali nesposobne za ta prevažni posel. Nočemo se ozirati na trditve okoličanov, da je bilo tu tudi zle volje vmes, ampak navesti hočemo le svoje menenja, da je občinskim organom nedostajalo potrebnega takta. To pa vsled tega, ker niso prav razumeli svoje naloge, ampak so menili, da morajo tudi oni, vrše svojo službo, izročeno jim od slavne vlade, služiti le komunalnemu zisemu in gladiti po okolici pot politički struji, katere voditelji sede v večini mestnega zbora tržaškega. Ta želja, ugajati in služiti svojim gospodarjem, je zavajala in mamila občinske organe, katerim je bila poverjena skrb za javni mir in red, da niso imeli pravega zmisla za svojo važno nalogo, in da so navadno ukrepali in nastopali tako, kakor je bilo najneprimernejše. Morda nikjer ni tako nevarno pomanjkanje takta, nego pri organih, katerim je skrbeti za javni mir in red. Vsaka nerodna besedica v kritičnih momentih, ko radi kakoršnegasibodi vzroka kipi med ljudstvom, postane lahko pogibeljna. Od taktnege ali netaktnege postopanja javnega organa v takih trenutkih je zavisno, dali se stvar poravna v hipu in brez kvarnih posledic, ali pa nastopijo dogodki, ki donajajo veliko škodo javnemu miru in posamičnikom. To resnico so posebno živo občutili okoličani. Navedena bodi tu le trditve, ki se je iz kompetentnih ust izrekla na javnem shodu na Opčinah, da težko da bi bilo tam gori 10 odstotkov mož in mladeničev, ki ne bi bili že kaznovani radi političkih pregreškov, dočim so po spodnji okolici le redke take kazni. Ta razlika med gori in doli govori dovolj glasen govor, ki pa postaja popolnoma razumljiv še le potem, ako povemo, da so gori opravljali policijsko službo občinski, doli pa po velikem delu državni organi. — Istotako so dokazali dogodki na tistem glasovitem shodu na Proseku, kam dovaja, ako javni funkcionar ne razume svoje naloge in ako se po svojih osebnih nazorih in zvezah daje zavajati do brezaktnosti. Še jasnejši dokaz v tem zmislu so najnovejši dogodki, ki so bili neposredni povod, da je vlada odvzela magistratu policijska opravila po okolici. Razsodni možje barkovljanski, ki vendar dobro poznajo svoje ljudi in razmere, trdijo, da v Barkovljah absolutno ne bi bilo prišlo do izgreduv, ako bi bili onega usodnega večera državni redarji skrbeli za javni mir in red. In trde naravnost, da je le brezaktnost zakrivila žalostne dogodke. Uverjeni so tudi, da sodna preiskava, ki se vrši, jasno dokaže resničnost te tditve. In splošna sodba po okolici je ta, da so se take brezaktnosti dogajale malone ob vsaki priliki in so zastrupljale razmerje med mestno oblastjo in okolico. Po večnem drezanju postajala je struna napeta bolj in bolj in slednjič je — počila. Račun pa bodo morali plačati siromašni okoličani.

Sedaj nas bodo razumeli čitatelji, zakaj smo zadovoljni z omenjenim, navidezno neliberalnim in načelu avtonomije nasprotnim korakom slavne vlade. Svoboda in pravo samodoločbe sti lepi reči, ako se jih ljudje umejo posluževati pametno in pravično. Ako pa ne umejo tega, kažejo, da niso vredni teh dveh lepih rečij. Mestni organi so kazali navadno, da v vršenju svoje policijske oblasti ne umejo biti objektivni, torej: da niso za to službo. Priprosto ljudstvo pa je jako občutljivo v tem pogledu. Objektivnost je glavni pogoj pri

onih, ki imajo oblast v svojih rokah; kjer ni objektivnosti, tam se dogaja le prelahko, da ljudstvo zgublja vero in spoštovanje do oblasti. Temu pa so posledice vsikdar pogubne.

„Piccolo“ je te dni prelival solze, ker so okoličani po gori omenjeni naredbi zgubili svojo — svobodo. Mi smo se glasno zakrohotali, ko smo videli te krokodilove solze. „Piccolo“ naj le molči. Okoličani ljubijo svobodo, toda ne tako, kakoršno so uživali do sedaj. Siromaki občutijo ravno sedaj po vseh kosteh, kako svobodo so uživali pod najvišjo zaščito „Piccolovo“. Sosebno naša društva po okolici bi zapela lahko lepo in interesantno pesmico, kakova je bila tista „svoboda“, ki so jo uživala po milosti magistratnih komisarjev in kapovil. Prav iz srca so veseli, da so se iznebili te „svobode“, ker vedo, da se bode odslej merilo vsem z jednako mero! Jednakost pa je znak svobode. Tega uverjenja smo tudi mi. Bog nam je priča, da nam ni nobena stvar tako zoperna nego bizantizem. Toda resnici na ljubo moramo priznati, da se organi državne policije nekaj časa sem — mogoči so seveda tudi izjemni slučaji — prav taktno vedejo z našimi društvi in z našim ljudstvom in na redarstveni oblasti opazamo v noveji čas tudi nekoliko napredka v pogledu narodne jednakopravnosti.

To vzbuja zaupanje med ljudstvom, a zaupanje vpliva pomirljivo na užaljene duhove. Naše uverjenje je torej tako, da je z gori omenjeno odredbo vlade glede policije po okolici odpravljen jeden virov veliki napetosti med mestom in okolico. Ako bode ljudstvo videlo, da redar nile njega večni tožitelj, ampak tudi varuh, pomiri se, kar bode le na korist medsebojnemu miru med prebivalci obeh narodnosti.

Slovesna instalacija župana tržaškega se je vršila danes popoldne v javni seji mestnega sveta. Poblize o tem sporočimo v današnjem večernem izdauju.

Imenovanja. Ministerstvo za pravosodje je imenovalo ministerijalnega tajuika v pravosodnem ministerstvu, grofa Frana Emila Smechia, svetovalcem deželnega sodišča v Trstu. — Predsedništvo finančnega ravnateljstva na Primorskem je imenovalo pristava Karla Reya in Ant. Grafa oficijaloma v X. pl. razr.; rač. oficijal Anton Bonifacio je imenovan rač. revidentom in račun. asistent Josip Froglija rač. oficijalom. Nadalje je imenovan rač. vezbenik Herman Durn stalnim rač. asistentom ter rač. vezbenik Cezar Ortolani rač. asistentom in rač. vezbenik Aleksander pl. Fontana asistentom deželne finančne blagajne v Trstu.

Najbolj čudna tiskarná na svetu je vsakakor tiskarna menihov kartuzijanskega reda, nahajajoča se v Neuville v severni Franciji. V tej tiskarni tiskajo menihi vse knjige in molitvenike, katere potrebuje kartuzijanski red, zato se teh knjig nikjer ne more kupiti. Delo te tiskarne je jako lepo in čisto. Pripomniti je še, da si menihi sami ulivajo črke, vežejo knjige in opravljajo s kratka vse, kar je treba v teh strokah.

Kvišku srca! Omenivši poraza, ki smo ga doživeli v veleposestvu goriškem, je napisala „Soča“ nastopne vspodbujevalne besede:

„Toda ukljub tej zgubi nam ni treba obžalovati svojega položaja. Slovenci smo tako ljudstvo, da nas treba s kolom pobijati, potem se šele zgamenemo. Naj nas nasprotniki torej le pridno nabijajo, nič za to, bode pa odpor toliko hitrejši in uspešniši.

Dogodki pred volitvami, pri volitvah in po njih so odprli oči tudi onim, ki doslej niso mogli videti resnice. Narodna zavest med našim ljudstvom je nakrat poskočila do visoke stopinje. Po vseh deželi govoré le o teh volitvah in o škandaloznih demonstracijah proti Slovencem. Umeje se, da vse, kar ljudstvo ugiba in govori, je goriškim Lahom in drugim našim nasprotnikom neugodno.

Toda uprav taka probujenost slovenskega ljudstva nam je porok boljše bodočnosti. Naj so nasprotniki le dobili poleg Lenassija in Zanettija še Verzeznassija na Dunaju, to nas ni malo ne meti, kajti ona probujenost, katero so oni sami zanesli med naše slovensko prebivalstvo, nam izgubljeni mandat zopet pridobi.

Letošnje volitve so odprle oči celó najpriprostejšim Slovencem, s kakošnimi ljudmi imamo opraviti. Toda nikar misliti, da ostane le pri spo-

znanju, marveč kmalu se pokažejo tudi dejanja. Naše ljudstvo je pripravljeno na sistematičen odpor s tem, da se postavi tudi v gnotnem pogledu na svoje noge, do bode odslej podpiralo le svoje ljudi, slovenske trgovce, obrtnike, odvetnike itd. In to je jedino prava pot, ako hočemo, da odleté lahonom šopirni rožički. Slovenci bi bili zaničevanja vredno ljudstvo, ako bi se ne znali osvoboditi tujih živlev; ker pa smo bili doslej že dovolj zaničevani, menimo, da je odbila smrt na ura sedanjim odnosom. Slovenski narod na Goriškem je torej pripravljen, da stopi v vsakem pogledu na svoje noge, da mu ne bode treba v nikakem pogledu drago plačevane „podpore“ od laške strani.

Dà, prav ima „Sentinella“, ki zdihuje po tistih lepih starih časih, ko so Slovenci še narodno spali. Oh sedaj pa tega ni več — veselje je preč, preč! In prav je tako!

Zato pa rojaki, nič strahu, — prihodnost bode naša! Kaj za to, ako sedaj trpimo, ako nas preganjajo, zatirajo, teptajo, zaničujejo, ako nas tlačijo tudi tisti, ki bi nas morali braniti, — vse to prestanemo, značaji naši se utrdijo v dobi mučeništva in sine nam solnce milejše bodočnosti. Ako pa se komu godi v nebó kričeča krivica, naj pomisli, da narod brez mučnikov je narod figovcev, narod strahopetnih starih babic.

Toda biti moramo tudi zares možjé v pravem pomena besede, vsi, kar nas je vzgojilo slovensko mleko.

Vsi torej zložno na delo za našimi narodnimi boritelji in voditelji, katerih čaka še težavna naloga, da potegnjejo z obraza ostudno krinko vsem klevetnikom in samosilnikom. To se zgodi, kajti po vseh dogodkih zadnjih časov imamo nabranega toliko neovrnega gradiva, da bodo morali videti tudi slepci in slišati gluhi, da — tako ne sme, ne more iti dalje. Vsak Slovenec pa, ki more k tej nalogi karkoli pripomoči, naj se čim prej oglasi in stori svojo dolžnost. Glavo po koncu, sreča kvišku! Za posteno stvar se lahko bojujemo brez strahu pred vsemi mogotci!

Za sežansko podružnico družba sv. Cirila in Metoda se je nabralo dne 2. marca v Divači: Narodni g. ofiojal 2 gl., č. g. župnik Narobe, g. P. Janc, g. Ig. Eržen, g. N. N., g. a Franja Obrsnel, g. čna Fanica Obrsnel in g. a Moticka po 1 gld. G. Ber. Perko, g. a Janča, g. a Josipina Hais, g. a Wais, g. a Hahm, g. a Franja Urban, g. čna Eliza Trojar, g. a N. N., g. a Kristina Obrsnel po 1 krono, g. a Erber, g. a Wais, g. a Svete, g. a Beche, g. a Tussek, g. a Ivanc po 30 nč., g. Mlakar 28, g. a M. Rebec 25, g. a Peča 14 nč. ter g. čna Dragica Obrsnel vrhu udnine k dopolnitvi 16 gld. — 3 nč. Da se je v par uricah dospelo do te darovane svote (ne uštevisi precejšnega števila tamošnjih udnin) gre v prvi vrsti srčna hvala gospej Ani Wiesel, gospodičini Dragici Obrsnelovi, ter g. Jancu, ki so se tako požrtvovalno lotili „narodnega beračenja“.

Srčna zahvala gospej Franji Obrsnel na podeljenem krepčilu, da niso „narodne beračice in berači“ obnemogli na tej težavni poti (sic!), kakor tudi vsem čast. darovalcem in darovalkam prekornostne naše družbe v narodni Divači.

M. Franovna.

Za družine radi volilnih izgrediv zaprtih okoličanov darovali so nadalje:

Nabrežinci (izročil Ivan Caharija . 42 gld. 50 kr.	
Josip Kolb	1 „ — „
Skupaj	43 „ 50 „
Prej izkazanih	113 „ 92 „
Skupaj	157 gld. 42 kr.

Danes smo izročili soprogi Matije Venk iz Rojana, katere soprog je zaprt že tri tedne, 20 for. Kakor smo doznali, so včeraj v Barkovljah zopet zaprli nekoliko oseb. Število potrebnih družin se množi a denar pahaja. Radi tega sprejemamo drage volje nadaljne prispevke, katere takoj razdelimo mej potrebne.

Za družine zaprtih okoličanov so nabrali v sv. Križu 70 kron in 40 st.; posebej pa so dekleta križka nabrala še 14 kron 80 st. Ti svoti razdele dotičnim rodbinam križki veljaki sami. Vsem darovateljem bodi izrečena prisrčna zahvala.

Izgredi v Kopru. Predsinočni „Piccolo“ je prijavil brzojavko iz Kopra, da so novinci iz Doline in Dekani provzročili hude izgrede v Kopru. Došli da so z „rusko zastavo“, razdejali na-

sade gosp. Babuderja, in razdejali da so kapelico pri sv. Mihaelu. — Ko je bil dovršen nabor, da so so slovenski novinci, spremljani iz mesta po orožnikih, hoteli izzivati in da so streljali v zrak.

Tako — laže „Piccolo“. Očevidec, došel danes iz Kopra, pa nam pripoveduje: Slovenski novinci so res došli se slovensko zastavo. Pred nabornim lokalom čakalo je novince mnogo Koperčanov nižih slojev z namenom, da jim siloma odvzamejo zastavo. Radi tega je prišlo do nekoliko praske. Kdo pa je bil pri tem agresiven, je razvidno iz tega, da so orožniki morali braniti novince, ko so le-ti odhajali iz mesta. Kar se dostaje omenjene kapelice, zatrjajo koperski kmetje sami, da je bila jedna šipa poškodovana že poprej.

Zakaj pa resnicoljubni „Piccolo“ molči o napadu koperske sodrge na slovenske učiteljske? Pred šolo je ista sodrga napadla naše gojence in jih na ulici obdelovala s pestmi! Štirje učiteljski so jih dobili toliko, da imajo dosti. Kaj so zagrešili ti ubogi mladeniči? — Istega večera je druhal hotela udreti v neko stanovanje učiteljskih, ali se jej ni posrečilo. Kakih 30 je bilo teh zlikovcev. Gospodinja je bila slučajno na ulici in je tako mogla bežati po policijo. Le-ta je prišla — po svoji stari navadi — prepozno, ko je druhal že odnesla pete.

O tem smo prejeli v torek zvečer iz Kopra nastopno brzojavko: Ob 4. uri popoldne napadla laška druhal pred šolo slovenske gojence. Štirje gojenci močno potolčeni. Napadi se ponavljajo!

Taki so torej: najprej izzivljejo in napadajo, potem pa tožijo!

Borštansko posojilno in konsumno društvo, vpisana zadruga z omejenim poroštvom, vabi na občni zbor, ki se bode vršil dne 13. aprila t. l. v društveni krčmi. 1. Poročilo o računu za l. 1896. 2. Volitev novega odbora. 3. Drugi razni nasveti. Povabljeni so vsi udje brez izjeme. Odbor.

Izpred porotnega sodišča. V ponedeljek je bila zadoja razprava v sedanjem zasedanju tržaške porote. Obtožen je bil hudodelstva tatvine 21letni mornar Andrej Milohnič iz Malinske. Milohnič se je že od 14. svojega leta posvetil mornarski službi, toda v drugi polovici leta 1895. obesil je pomorsko življenje na klin in si izbral novo obrt: postal je potujoči tat. Vozil se je na Lloydovih parnikih na progi Trst-Dalmacija jako elegantno opravljen, vedno v prvem razredu in o tej priliki vršil je svojo „obrt“: praznil je listnice svojim sopotnikom. Obtožni list ga dolži 5 takih večih tatvin, kjer si je prisvojil vselej okoli 100 gld. Ko so ga aretovali, našli so pri njem izdatno svoto 475 gld.

Obtoženec je na razpravi tajil na vse kriplje, toda zapletel se je v neštevilna protislovja. Porotniki so pritrdili soglasno na jedino stavljenjo jim vprašanje in sodišče je na to obsodilo Mahniča na 6 let težke ječe. Med oškodovane stranke se v razmerju velikosti zneska, ki ga je bil dotičniku ukradel Milohnič, razdeli znesek 505 gld., ki ga je bilo sodišče sekvestrovalo obsojencu.

Sodnijsko. Včeraj je bila razprava zoper 32-letnega težaka Antona Husa, obtoženega poskusenega težkega telesnega poškodovanja. Huso je dne 8. marca t. l. poskusil zabosti natakarka Seghetta, ki je zahteval, da plača, kar je povžil. Sodišče ga je obsodilo na 4 mesece težke ječe.

Težak Ferdinand Danelon je stal pred sodiščem, obtožen, da je poskusil v družbi treh tovarišev ukrasti 1 par železnih cevi in drugega železja, nahajajočega se na nekem zemljišču v ul. Coroneo. Kljub njegovemu tajeju spoznalo ga je sodišče krivega, ker so ga ovrgele priče. Dobil je 3 mesece ječe.

Slednjič se je vršila razprava zoper 26letnega duinarja Ivana Colliuto, obtoženega goljufije. Colliuto je na svobodi in ni došel na razpravo, ker je bolan. Dne 17. febr. t. l. je odvzel s katero-koli pretvezo dečku Furlaniju 33 1/2 kilogr. kave, katero je fantič peljal domov svoji materi, da jo izčisti na račun tvrde Kalmus, dne 1. dec. m. l. pa je prodal neki Rozi Navalji za 4 gld. 20 nvč. 6 kg. — peska namesto kave. Sodišče ga je obsodilo na 10 mesecev ječe.

Prva doktorica zdravilstva v Avstriji. Kakor smo sporočili zadnjič, je bila g. čna. baronessa Gabrijela Possaner te dni na Dunaju promovirana doktorico splošnega zdravilstva. Sedaj doznajemo,

da so razni prijatelji prve avstrijske doktorice in nekateri zagovorniki ženske emancipacije na Dunaju priredili predsinočnem sijajen banket v čast prvi doktorici v Avstriji.

Nova žrtev madjarskega „provizijskega“ škandala. V preiskavi, ki se vrši zaradi znanih „provizij“, ki so se plačevale o oddaji v zakup vstopnine za milenijsko razstavo nesrečnega spomina, zasukala se je neka stvar kar nenadoma. Znani odvjetnik, bivši in potem zopet izvoljeni a sedaj zopet bivši poslanec, dr. Karol Morzsany, premeščen je iz vrste prič — na obtožno klopi! Ta nenadna izprememba seveda ni nič kaj prijetno iznenadila Morzsanyja. Stvar pa je prišla takó, ker so se pojavili pomisleki, da-li ni gledé deleža neke izgovorjene provizije v znesku 20.000 gld., katere je baje dobil neki agent imenom Mandl, bržkone ta denar izginol v — žepu gospoda Morzsanyja.

Človek, ustreljen po naključju. Predvečerašnjem je v laški gostilni „Alla Stella“, nahajajoči se v ulici delle Acque, nepoznan pivec bučo razgrajal. Gostilničar je hotel prestrašiti razgrajalca, ki je metal v goste, kar mu je prišlo pod roko ter vzel revolver iz miznice. Po nesreči pa se je revolver izprožil in nekdo izmed gledalcev je omahnil in padel. V istem trenutku so prihiteli stražarji ter uklenili razgrajalca, v tem, ko so gostje skušali pomagati ranjenemu, ki ga je bil zadet strel. V tem je dospel zdravnik z zdravniške postaje, ki je konstatoval, da je dozdevni pijanec in razgrajalec — besen blaznec. Ukazal je takoj zvezati ga in ga je poslal v bolnišnico. Pregledavši ranjenega, je konstatoval, da mu je kroglica prodrla pljuča, da je torej malo nadeje, da ozdravi. Dal ga je prenesti v bolnišnico. Ustreljeni nesrečnež je natakak Aleksander Centis, stanujoči v ulici Sossetti št. 10.

„Pomirjujoče sredstvo“. O tragičnem izidu dijaške nepremišljenosti poročajo iz Berlina to-le: Na neki dijaški zabavi je pijan dijak vžil svojemu še bolj pijanemu tovarišu 30 gramov tinkture opija v pivo, da „ga pomiri“. Torej dva jsetkra t toliko, nego je dovoljena maksimalna mera! Dijak je izpil pivo v svoji pijanosti, se res pomiril takoj, toda — naslednjega dne je umrl vsled zastrupljenja.

Zopet nekaj lepega iz Budimpešte. Iz deželne galerije slik v Pešti sti ukradeni dve dragoceni uzorni sliki Neera. Oblasti so razpisale nagrado 300 gld. onemu, ki zasledi ali ovadi tatu. Sliki sti vredni 12.000 gld. — Res „fletno“ je v madjarski Mek!

Strašen samomor. V Pratu pri Florenci je bival kovač Josip Micheloni, katerega je poslednji čas proganjala nesreča takó, da je obubožal povsem. Sklenil je umreti. Zaprl se je v svojo delavnico, nabil staro cev od puške z žebli in koščeki železa, jo pričvrstil v škripec, stopil pred cev in zapalil z užigalno vrvice svojo „puško“. Počilo je strašno, kajti razneslo je tudi cev, a nesrečnemu kovaču je prsi raztrgalo tako, da so posamični koščeki pljuš, sreča idr. viseli razkropljeni po vsej delavnici. Strašen prizor!

Zadušil se na cmoku. Zasebnik in posestnik Fran Plzak je te dni večerjal v neki gostilni starega mesta praškega. Razgovarjal se je s sosedi, v tem mu je zašel komad cmoka v sapnik. Pričelo ga je strašno dušiti. Prisotni ljudje so hoteli pomagati nesrečnežu, toda niso znali, zato je nekdo hitel po zdravnika. Med tem pa se je Plzak — zadušil.

Izginola mitra vladike. V Rusiji vzbuja veliko senzacijo glas, da je izginola dragocena mitra nekdanjih baltajskih vladik. Balta, v guberniji Podolski, spada med najstareje staroverske eparhije v Rusiji ter so prejšnji vladike imeli posebnih privilegijev. — Mitra, katere je zmanjkalo, poklonjena je bila še za dōbo vladanja carice Katarine I., ter je imela vrednost 4500 rubljev. Misli se, da je mitro ukradel staroverski duhovnik Jemeljan, jo razdejal in posamične kosce razprodal ali pa zastavil. Jemeljan je izginol brez sledu, toda nadejati se je, da pade kmalu oblastim v roko.

Nov top. Angleški časopisi pripovedujejo o novoiznajdenem topu, ki prisega vse, kar je dosedaj streljalo na svetu. Ta top, pravijo, je jako majhnega kalibra in ustrelil 600krat, čitaj: šeststokrat v jedni minuti! Za ta top rabijo strelni prah, ki ne provzroča dima in ki ima izredno moč.

Dinamit iv šoli. V mestu Kasteni pri Rohrbachu prišlo je te dni v šoli do prizora, kakoršen se, hvala Bogu, bržkone še ni dogodil nikdar v šoli. Hči zidarskega mojstra je bila dobila doma kdo zna kakó dinamični naboj v roke. Prinesla ga je s seboj v šolo in se igrala, brskaje z iglo po naboj. Hkratu je silno počilo, vse šolsko poslopje se je streslo in šolska soba je bila polna duševnega dima: dinamični naboj je bil eksplodiral! Ke so vsled poka prihiteli ljudje in se je dim polegel, videti je bilo, da učitelj leži na tleh, v nezavesti, in da je vnevi se naboj odtrgal neopreznemu dekletu tri prste desne roke. Ostalim se ni dogodilo prav nič. To je bila velika sreča, kajti kakšna grozna nesreča bi se bila lahko pripetila vsled te eksplozije!

Samomor blaznencev. V Kološvaru je nenadoma zblaznel pek Mijo Gaspar. Polil se je petroljem, šel v hlev, se zaril v seno in užgal! Dasi je bila takoj pomoč pri roki, vendar je nastal velik požar, ki je spravil ves del mesta v skrajno nevarnost. Velikim trudom se je posrečilo udušiti ogenj. Blazni samomorilec je seveda izgorel v pepel.

Suženstvo v Afriki. Od 200 milijonov prebivalcev Afrike jih živi vedno še 50 milijonov kakor sužnji kjubu naporom razsvetljene Evrope. Glavni trgovci s sužnji so mahomedanci. Suženstvo je temelj življenju današnje Afrike. Roditelji prodajajo svojo deco, da dobé denarja, dolžniki in hudodelci se prodajajo v robstvo iz dobičkaželjivosti. Sužnji služijo v notranji Afriki kakor denar, rabijo se pa namesto živine, ki prevaža in prenaša slonovino, gume in vosek.

Koledar. Danes (8.): Dionig, škof; Makarija, mučenec. — Jutri (9.): Marija Devica 7 žalostij; Marija Kleofa. — Mlaj. — Solnce izide ob 5. uri 32 min., zatoni ob 6. uri 32 min. — Toplota včeraj: ob 7 uri zjutraj 8.5 stop., ob 2 pop. 11.5 stop. C.

Odgovor na odgovor. *)

Namček.

Ko so bile predložene vrstice že napisane, dobil sem konec „odgovora“ vis. o. Stanislava na mojo razpravo. Zato šče jedenkrat „pozvoľj, učena tój! bezvestnomu piscu, kosnutjsja k Tvojemú bezsmertnomu vened!“

Vis. o. Stanislav, kakor sem že zgoraj konstatoval, drži se v polemiki z menoj metode, katera njega „odgovoru“ mora dati popolno drug uspeh, nego ga more želeli moj velenčeni protivnik. V ustnem prepiru morda je udobno — komur je to po vkusu — kaziti in preskakavati besede protivnika, no delati tako s tiskanimi besedami, ni previdno.

V svojej razpravi, ne znaže šče navad vis. o. Stanislava, res nisem omenil njega besed o nemogočesti nemškega upliva na pisatelje raznih slavjanskih narodov. Kje ga je odrekal vis. o. Stanislav, ne mislim iskati v njega platnicah, no v knjižici g. Lamurskega „V objasnjenje in utrjenje“ na str. 3. privedene so sledeče besede o. Stanislava: „In teh mož da ni nobeden bil izobražen „na materinjem jeziku“ in da jim je bila prešla tujščina v kri in meso? katera tujščina? Nemščina? Staremu Slovencu, Bolgarju, Hrvatnu, Serbu, Malorusu, staremu Rusu in staremu Čehu, vsem nemščina?“

To so besede o. Stanislava. Ali si jih je g. Lamurski izmislil sam?

Zdaj pa v konci svojega „odgovora“ (na 1. str. 9 vrsta odz.) vis. o. Stanislav piše: „Ako

*) Primetba uredništva. Jezikovno razpravo: „Odgovor na odgovor“ iz peresa dičnega našega pisatelja, državnega svetnika, gosp. Martina Matvejeviča Hostnika v Biskumu v Kurski guberniji, prinesel je naš list v štev. 8—11 (v juternjem in večernem izdanju). Dasi smo imeli v rokah že takrat tudi navzočno nadaljevanje, nismo je mogli obnaroditi, ker so nam jemale med tem preveč prostora prevažne volitvene stvari. Nadaljevanje pečatanjem te razprave, izpravit nam je pred vsem nekateri tiskarske pomoči, ki so se vrinule v isto, namreč:

V oddelu I. vrst. 19 odz. naj stoji doteknul (ne pa doteknil). 18 odz. naj stoji mej tem (ne pa temi), 29 odz. naj stoji vselej ne pa vsej), 4 odz. naj stoji česar (ne pa česar).

V oddelu II. 13. vrsta odz. trditve (ne pa trditve), 23. v II. oddel. v 3. vrsti stoj vojica (.) 38 vrsti pa naj stoji trdi (ne pa trdi).

Oddelku III. 10. vrsta od spodaj naj stoji uže (ne pa že). 4 vrsta od spodaj naj stoji zginulo (nepazginilo). v 3. vrsti naj stoji bez (ne pa brez).

In al. **) vrsta 3 odz. naj stoji črešnje (ne pa črešnje). 4 odz. naj stoji tako (ne pa Ako). 3. vrsta odz. uže (ne pa že), 9 vrsta: uže davno umrli (uže!!)

Oddelku IV. vrsta 12 slov-javnih (ne pa slov-janskih), 17 slov-janske (ne pa slov-jan). 18 vzeti (ne pa vzeti). Stoj: Hejko, Hejki, Iija ne pa Ijeko etc. — poskoljziti ne poskoljzet. Predznanja vrsta v IV. perfekt ne pa prefekt in posle-anji ja i objasnjuje (ne pa: jo).

se namreč g. profesor na straneh 12—14 svoje knjižice trudi, da dokaže tuji, grški in nemški, upliv na razne slovenske jezike, je to čisto nepotrebno delo, ker tistega upliva sploh nihče ni tajil!“

Tu je torej dvoje mogoče: ali si je omenjene višje besede „katera tujščina? Nemščina? vsem nemščina“ — izmislil g. Lamurski in jih pripisal o. Stanislavu, ali pa se ta poslednji javno odreka od tega, kar je pisal javno. Razsoditi stvar in vzstanoviti istino prepuščam čitatelju.

V potrjenje vzmožnosti upliva nemščine, pokazal sem, kako se je ta upliv mogel javljati, in pokazal le zato, ker je vis. o. Stanislav, tajil vzmožnost tega upliva kakor sem sodil iz citata v omenjeni knjižici.

Glede bolgarščine in srbo-hrvaščine govoril sem, da se je v bolgarščini nemški upliv moral pokazati uže zato, ker se je bolgarska inteligencija večinoma izobraževala v Germaniji; v srbo-hrvaščini pa se je nemški upliv mogel razviti vsled vojen s Turki in nemških naselbin v Vojenej Granici (str. 13. moje razprave).

Kako pa je vis. o. Stanislav svojim čitateljem predal moje besede? „Da se to enakost (iz konteksta: bomkanje) zanesli v narodno bolgarščino študentje iz Germanije, človek zdrave pameti**) ne more misliti“. Daljše: „da so to enakost (bomkanje) v srbsčino in hrvaščino zanesli nemški vojaki, tega g. H. tudi ni dokazal“. „Potrepljivi čitatelj“ (t. j. izvinite: bravec!) zelenih platnic „Cvetja“ iz teh citat vis. o. Stanislava mora soditi — ako „bravec“ sploh more o čem soditi — da sem jaz trdil, da so v Bolgarijo prišli nemški „burši“ v zelenih, sinjih ali žoltili čepicah in se „šmisi“ na glupih licah ter bomkane dovršnike kar iztresli iz vrec, u Srbo-Hrvatov pa da so „nemški vojaki“ toisto stvorili. (Pride še.)

**) Očividno, razen jezikoznanstva, vis. o. Stanislav tudi psihatrijo temeljito zna. Op. pis.

Najnovejše vesti.

Trst 7. O včerajšnjih dogodkih v Kopru nam poročajo nadalje od povsem zanesljive strani: „Danes ni bilo v šoli nobenega slovenskega oziroma hrvaškega učiteljskega, ker se boje na ulico. Izpostavljeno so ob vsakem koraku napadom poulične sode. Kolikor je znano dosedaj niso še ničesar ukrenili ni ravnatelj ni druge kompetentne oblasti. Ti napadi so tem gnušniši, ker se ravno letos vedejo uzorno naši učiteljski, kar so pripoznale razne odlične osebe. — Kar se dostaje namišljenega poškodovanja kapele po naših novicah, vam morem zatrditi, da je to storila laška sodrga, da bi tem laglje hujskala svoje ljudstvo na naše, češ: vidite, kakoršni so, Mi smo obupani, kajti tu nam ni več obstanka.“

Ravnokar pa so prišli v naše uredništvo novinci Josip Andrijašič, Josip Poljak, Anton Grzetič in Ivan Kavre, vsi iz Podgorja, potem posestnik Anton Miklavčič iz Zazida. Vsi pripovedujejo, kako se je danes v Kopru usuvala nanje kar toča kamenja, palic in drugega. Komaj da so rešili svoje življenje. Kavre in Andrijašič sta došla brez klubkov. Sodruga jima je zbila klobuke z glave in iste porezala. Grzetič je jeden divjakov s pestjo in kamenjem bil po glavi; Kavru je oteklo iz nosa več nego pol litra krvi. Vsi so se rotili, da ne bi hoteli več v Koper za noben denar. Razburjenje da je tam grozno in imenovani se boje, da so se danes popoldne ponavljali poboji.]

Slednjič nam je še objaviti, da je sodrga minole sobote kamenjem napadla profesorja Frankovića, ki se je vračal s spreveda.

Trgovinske brzojavke in vati.

Budimstvo. Pšenica zajesen 6.92 6.93 Pšenica za spomlad 1897 7.48 do 7.50 Oves za spomlad 5.50—5.65. Káva za spomlad 6.12—6.15. Koruza za maj-juni 1897. 3.38-3.40 Pšenica nova od 74 kil. 7.80—7.85 od 79 „ 7.85—7.95 od 80 kil. 7.95—8.—, od 81 kil. 8.— 8.05 „ od 82 kil. 8.—, od 83 kil. 8.10—8.—, od 84 kil. 8.10—8.—, od 85 kil. 8.10—8.—, od 86 kil. 8.10—8.—, od 87 kil. 8.10—8.—, od 88 kil. 8.10—8.—, od 89 kil. 8.10—8.—, od 90 kil. 8.10—8.—, od 91 kil. 8.10—8.—, od 92 kil. 8.10—8.—, od 93 kil. 8.10—8.—, od 94 kil. 8.10—8.—, od 95 kil. 8.10—8.—, od 96 kil. 8.10—8.—, od 97 kil. 8.10—8.—, od 98 kil. 8.10—8.—, od 99 kil. 8.10—8.—, od 100 kil. 8.10—8.—

Pšenica: Srednje ponudbe, omejeno povpraševanje. Trg mlačen, Prodaja 8000 met. stot. Vreme lepo. Praga. Neravninasti skladki tor. 11.65 do —. Novi po f. 11.75.

Praga. Centrifugal novi, postavljeni v Trst s carino vred odpadljivost precej 1. 31.50 —. Cencas 33.50 34.—. Četvoro 33.75 —. V glavni sodih 36.—. Zevre. Kava Santos god average za april 51.—. avgust 52.— jako mlačno.

Hamburg. Santos god average za maj 41.25. za juli 45.75. za september 42.75 za december 43.50 silno mlačno.

Dunajska borza 7. aprila 1897.

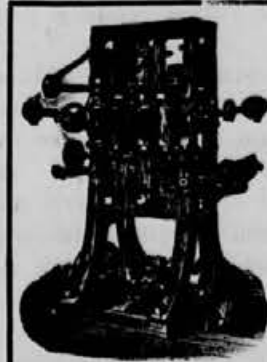
	danes	včeraj
Državni dolg v papirju	101.15	101.—
„ „ v srebru	101.15	101.10
Avstrijska renta v zlatu	122.55	122.50
„ „ v srebru	100.95	100.80
Kreditna akcija	342.—	349.—
London 104.50	119.50	119.50
Napoleon	9.51	9.50 1/2
100 franci	11.72	11.72
100 ital. fr.	45.10	45.05

Zobobol olajšujejo
zobne kapljice lekarnja Piccolija v Ljubljani
(Dunajska cesta)
katere so bile odlikovane z Najvišjim priznanjem Nj. c. in k
Vis prejasne gospe prestolonaslednice-udove nadvojvodnje
Stefanije
Stoklenica velja 90 kr

Borzni trg št. 14.
Sedanja razstava:
Palestina, sveta
dežela.
Pogled na Betle-
hem, Jeruzalem,
Židovo hišo, zlata
vrata itd.
Jako zanimivo.

Ustopnina 20 novč. otroci 10 novč.

G. Tönnies
Ljubljana.

Tovarna strojev
in
kovačnica za kotle.

Specijaliteta:
Žage in stroji za
obdelovanje lesa.

Svečar v
Gorici
I. KOPAČ
Solčanska cesta
št. 9.
priporoča veličastnemu svečenstvu, cerkvenim upravam,
ter s'avnemu občinstvu pristno

Voščene sveče

kilogram po 2 gl. 45 nč.

Ha so one sveče, koje nosijo protokolirano tvornično znamko, nepokvarjene, jamčim se svoto 1000 kron.
Sveče slabeje vrste za pogrebe in postransko razsvetljavo cerkva dobivaj se po jako nizkih cenah.

Prodajem tudi tamijani za cerkve:

Lacrima najfiniji klgr. po gl. 1.20
običajni „ „ „ 1.—
Granis „ „ „ —.60

Blago pošilja se na vse strani avstro-ogerske monarhije poštne prosto.

Riunione Adriatica di Sicurtà

24—2 v Trstu.

Zavaruje proti požarom, prevozu po suhem, rekah in na morju, proti toči, na življenje v vseh kombinacijah.

Glavnica in rezerva društva dne 31. decembra 1892

Glavnica društva gl. 4.000.000—

Premijna rezerva zavarovanja

na življenje 13.326.346.98

Premijna rezerva zavarovanja

proti ognju 1.632.248.22

Premijna rezerva zavarovanja

blaga pri prevažanju 49.465.07

Rezerva na razpolaganje 500.000—

Rezerva zavarovanja proti pre-

minjanju kurzov, bilanca (A) 333.822.49

Rezerva zavarovanja proti pre-

minjanju kurzov, bilanca (B) 243.331.83

Rezerva specialnih dobičkov

zavarovanja na življenje 500.000—

Občna rezerva dobičkov 1.187.164.86

Urad ravnateljstva:

Via Valdivia, br. 2 (v lastnej hiši).

FILIJALKA

G. kr. priv. avstr. kreditnega zavoda

za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vred. papirjih na

4-dnevni odkaz 2 1/2%

30-dnevni odkaz 2 1/2%

3-mesečni 2 1/2%

6-mesečni 2 1/2%

1-letni 2 1/2%

Za pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih bankovcih avstr. valji, stopijo nova obrestna

takse v krepost z dnem 5. febrara, 9. febrara in

odnosno 2. marca t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel.

V vred. papirjih 2% na vsako svoto.

V naplacenih brez obresti

Nakaznice

za Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko

kako za Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Gradec,

Sibinj, Inmost, Celovec, Ljubljana, Line, Olomuc,

Reichenberg, Saaz in Solnograd, — brez stroškov

Kupnja in prodaja

vrednosti, ključ, kakor tudi vnošenje kuponov

proti odbitku 1% provizije.

Inkaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Predujmi.

na jamčevne listine pogoji, po dogovoru. Kredit

na dokumente v Londonu, Parizu, Ber-

linu ali v drugih mestih — provizija po

jako umestnih pogojih.

Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vložki v pohranu.

Sprejemajo se v pohranu vrednostni papirji, zlat

ali srebrni denar, inozemski bankovci itd. — po

pogodbi.

Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke

italijanske v italijanskih frankih, ali pa po dnevnom

Trst, 2. febrara 1896.